

splošnem še popolnoma nejasen, ker se še nobena stranka ni za to ali ono trdno stališče zavzela.

Gosposka zbornica. Naš cesar je staro predsedstvo gosposke zbornice zopet imenoval. Predsednik je knez Alfred Windischgrätz, podpredsednika pa Maks Fürstenburg in Alojz Schönburg Hartenstein.

V ogrski državni zbornici je pričela obstrukcija. Imelo bi se namreč vojaško reformo razpravljati. Ali madžaronski nezadovoljneži so se temu vprli. Obstrukcija je temnevarnejša, ker se je vse zdržalo kar ne koraka s Khuen-Hédervaryjevo vlado. Stara sovražnika Košut in Jušt sta postala prijatelja. Pri takih razmerah so dnevi ogrske državne zbornice bržkone šteti.

Vseslovenski časnikarski kongres zboruje v Belgradu. Seveda je navdušenje proti Avstriji velikansko...

Dunajski klerikalci so, kakor znano, pri zadnjih državnoborskih volitvah grozovito prapadli. Zdaj pa je prišlo med njimi do velikanskega notranjega boja. Naravnost gorostasne škandale očitajo ti krščansko-socialni voditelji na Dunaju zdaj drug drugemu. Dunajski župan n. pr. je zdaj hudo napadel podžupana Hierhammerja. Prisega je tudi že do raznih tožb in dvobojev. Iz prisega je razvidno, kako brezvestno si polnijo klerikalci po celiem svetu svoje žepe, kadar pridejo do vlade. So pač stranka kritarjev, ki pozna edino „boga“ Pobasaj!

V Zagrebu priredili bodejo sredi avgusta vseslovenski sokolski izlet. Protivavstrijska gonja se bode zopet od strani znanih hujšačev širila. In tudi marsikaterega slovenskega mladeniča bodejo na ta lim spravili.

Na Srbskem so imeli ministersko krizo; zdaj se je Milovanović posrečilo, sestaviti novo vlado, ki obstoji večidel iz staro-radikalcev. Prišlo bode tudi bržkone do novih volitev.

Umrla je v Turinu portugalska kraljica-vdova Marija Pia. Bila je kot soproga kralja Ludovika II. vladarica od 1. 1861—1889. Ko so lansko leto Portugalcii njenega sina iz trona pregnali, odpotovala je v Italijo, kjer je zdaj umrla.

Na Angleškem se je zadnje mesece sem razvitek pričel, ki bode agrarno upravo popolnoma spremenil. Cela vrsta graščakov je namreč svoja posestva popolnoma ali pa deloma razprodalo i. s. so graščaki sami svojim najemnikom farme v prodaj ponudili. V večih slučajih so najemniki s tem že lastniki farm postali. Vse kaže, da se bode to razdiranje velikih graščinskih posestev še nadaljevalo. Na ta način se bode več malega potrebatega kmetskega posestva uresničilo, ker je zelo zanimivo. Kmetijstvo torej tudi v najbolj industrijskih deželah še ni na smrt obsojeno!

Politični umor. Iz Konstantinopla se poroča, da je bil tam Seki Bei iz političnih vzrokov umorjen. Seki Bei bil je nasprotnik mladoturške stranke in so ga vsled tega iz življenja spravili. Pravijo, da so morilce že vjeli.

Zobna krêma

KALODONT

Ustna voda 40

tako dobri, da so mi dali brci; skočil sem iz voza in videl devet solncev ter — parlament. Najprve sem stopil v neko malo hišico; mislil sem, da je to parlament. Pa tam je le voda tekla in nekateri poslanci so hlače zapenjali, zgoraj pa je bilo napisano: „Hier.“ Šele potem sem najdel pravi parlament. To ti je pa velika hiša, sakrabort, večja kot pšelarska kosarna. Najprve sem si prasne čevlje s šnajctihelcom obriral, potem pa obraz. In šel sem ter potrkal na velika vrata. Nikdo ni odprl. Počakal sem in še enkrat potrkal; nikdo ni odprl. Presneto nobel so v parlament! Trkal sem in trkal in trkam še zdaj. Marsikaj premišljujem, kako lepo je, ako je človek doma pri vinčku natrkan. Ali zdaj sem lačen in žejen in trkam. Kadar mi bodejo odprli, ti pišem naprej. Zdaj pa trkam, trkam, trkam... Tvoj prijatelj

Micha Brenčič.

Dopisi.

Iz ptujske okolice. Miha Brenčič že deli podporo! Dobil jo je že veleposestnik in krčmar Krefl na Grajeni pri Vurbergu. Čakal sem, da bo se isti zato tudi javno zahvalil; zakaj se nini, ne vem. Ko sem se pripeljal predzadnjo nedeljo z božjo poti slučajno skozi Grajeno, ostrmel sem, ko sem videl Kreflovo hišo vso v zelenju in množico ljudstva kot tistikrat, ko je Jezus nasilil 5000 mož. Bilo pa je tudi nekaj podobnega. Ker sem opazil med množico tudi nekaj svojih faranov Urbančanov, zato sem se drznil stopiti v hišo, da izvem vzrok teh množic in okinčane hiše. Bile je to: Brenčič se je vozil na božjo pot na Ptujsko goro; nazaj grede pa se je namenil zglasiti v Vurbergu in Vurberžanom zahvaliti za njih nemnost, da so ga skoraj ednoglasno volili. Govorilo se je, da ga bo dal kar cel polovnjak pri Kreflu na pipi. (Aha, zato te množice!) Razočaranja bilo je že letos povsod veliko, tako tudi tukaj. Pripeljal se je okol tretje ure popoldne; pilo se je tako, da je stekel polovnjak že ob petih, seveda po 80 v, če si ga je kdokupil. To je bilo 240 kron. Pilo pa se je naprej, kak sem zvedel do pondeljka belega dne, kar je menda dalo še 240 K, skupaj 480 K. To je že izdatna podpora za Krefla, samo mal bolj hvaležen bi naj bil Brenčič. Pa pojdimo k sprejemu. Ko se je pripeljal Brenčič z milostljivo gospo, skočila je cela kopa pevcev in pevk, cerkevih in drugih, obstopili voz ter zapeli sprejemno pesem. Če se ne motim bil je psalm: „Rosite nebesa pravičnega“ itd. Obstopili so ga tako, da še iz voza ni mogel, da ne bi stopil farovški dekli na kurja očesa, nakar je ista milo zamjavkala. Ko so speli do konca, intoniral je Krefl grmoviti „živijo“ za drugim, da je začela končno vsa fara kričati in noretih z mojimi Urbančani vred. Končno spravili so Brenčiča k jedni rezervirani mizi, kjer mu je držal nek Felucijan s prejemnim govor, v katerem je proslavljal Brenčiča kot poslanca vse hvale vrednega, vsega zmožnega in vsemogočnega. Zaključil je svoj govor z zopetnim trikratnim „živijo“, da se je v tri fare razlegalo. Le farovška dekla A. Petri je začela besneti, da premalo kričijo; posebno se je obdrognila na nekega Malekovega Jura, naj bolj kriči. Iсти je sedel na nekej tesarski stolici, ker drugih sedežev ni bilo več za dobiti, držal svoj liter med koleni, ker je mislil da je zastonj, na komando

že imenované dekle potegnil trikrat sapo in vplil tako orjaško svoj „živijo-o-o-o-o-o-o-o“ je zasmrdelo do nebes. To je bilo na komando svinjske dekle. Nato je prevzel besedo Brečič, objubil vse mogoče in nemogoče; nato je povoril Krefl, nato gramofon, potem zopet Felucjan, neko revše mlečno ne vem je mešanec kak drug funkcionar; ta je zagovarjal Brenčičev nezmožnosti, namreč nevednost in kimanja in seveda na komando župnikovo ali deklino, ne vem. Tako so se ti slavospevi vrstili med Brenčičem, Kreflom, Felucijanom, gramofonom, pevci do pete ure, nakar se je Brenčič dvojica zmagovalno dvignila k odhodu. Nato tem ko je naprejal, intonirali so cerkveni pesni svoje že od „živijo“ hripare glasove v pesni odhodnico. Obstopili so zopet voz, zapeli zase „Glejte že solnce zahaja!“ Brenčič kar ni mogel naprej, poslušal je in gledal krasno z zelenj in okinčano hišo. Ja Krefl, zakaj pa je niste tistikrat okinčala pred leti, ko so hodili stražmožven in noter? So ja isti večji gospodje kot kralj poral Brenčič. Ja še celo sodni svetnik iz Maribora Vas je obiskal, pa nič ni bilo zelenja. Pa to nimogrede. Malekovega Jura je prepel celo „Glejte že solnce zahaja“. Brenčič je pognal krov potem pa šlo je zopet „los“ pri Kreflu in pondeljek pol petih v jatru se je pilo, pleso in pelo, da so tudi Marijine družbenice manj kerga zvrnile in marsikaj slišale. Kje pa se Vi ostali, gosp. župnik? Saj ste tudi objubili da bote pršli počastit zveličarja Brenčiča? pač ni lepo, da daste oznaniti in vabiti pri oskrbi, pošljete Marijino družbo, potem jih pustite same celo noč piti in plesati. Kaj bilo po Krčevinh blato? Od Vas bi se vam Brenčič kimat naučil, ker tega ne zna nikakor graciozno kot Vi. Ja! Glejte že solnce zahaja. Kar sem videl in slišal isti dan na Grajeni, prepričan sem da je Vurberžanom solnce davno zašlo, že s tistem dnem, ko ste se Vam župnik začeli brigati za politiko. Kedaj je tak volilni boj, kedaj toliko sovrašta na pazišnic, kak sedaj? Vendar so se volili brezdomno sposobnejši poslanci kot sedaj. Kdo je kritar, so noreli nekteri Urbančani, Vurberženi pa vsemi, pri Kreflu? In Krefl! Imeli smo Vas razsodnejšega moža, da ste se tudi Vi vkljukovali temu čudnemu učitelju miru? Ker to nese, tako se pride do podpor. Pač resnične besede ki jih je zapisal Corvin: „Hüte dich de Maultiers von hinten, des Weibes von vorne, des Wagens von de-

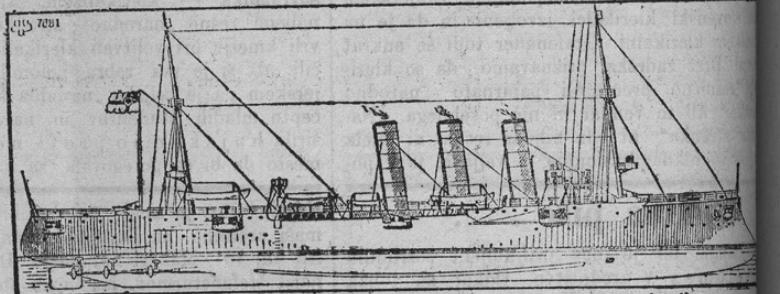
Seite, f en a i sem sliš dñi. N Krefl, seveda nič razslovenski. Govori s ke zbo le klobne ne bo...

Iz Breučič volilcev namreč Kicarci volili, zelo po sirotev hribovs

Iz napred Sedaj v svoj de klerika ključa

javila podu Clane cije vedel niti rujej. Tako stanj obdr sama ako s čit drug cev kriti in p sodi kada in k nas stra za l gor ima bi Nar

Dogodki v Marokku.

Der nach Agadir entsandte deutsche Kreuzer „Berlin“.

Ansicht von Agadir

Zur deutschen Marokko-Aktion.

tako dobri, da so mi dali brci; skočil sem iz voza in videl devet solncev ter — parlament. Najprve sem stopil v neko malo hišico; mislil sem, da je to parlament. Pa tam je le voda tekla in nekateri poslanci so hlače zapenjali, zgoraj pa je bilo napisano: „Hier.“ Šele potem sem najdel pravi parlament. To ti je pa velika hiša, sakrabort, večja kot pšelarska kosarna. Najprve sem si prasne čevlje s šnajctihelcom obriral, potem pa obraz. In šel sem ter potrkal na velika vrata. Nikdo ni odprl. Počakal sem in še enkrat potrkal; nikdo ni odprl. Presneto nobel so v parlament! Trkal sem in trkal in trkam še zdaj. Marsikaj premišljujem, kako lepo je, ako je človek doma pri vinčku natrkan. Ali zdaj sem lačen in žejen in trkam. Kadar mi bodejo odprli, ti pišem naprej. Zdaj pa trkam, trkam, trkam... Tvoj prijatelj

Micha Brenčič.